

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Херсонський державний аграрно-економічний університет (Україна)

Університет економіки в Бидгощі (Польща)

Державна Вища Професійна Школа в Коніні (Польща)

Університет бізнесу у Вроцлаві (Польща)

Університет науки і техніки AGH (Польща)

Технічний університет Молдови (Молдова)

Придністровський державний університет імені Тараса Шевченка (Молдова)

Європейський університет (Грузія)

КЗВО «Вінницька академія безперервної освіти» (Україна)

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини (Україна)

ЗІРНИК ТЕЗ

за матеріалами

ІХ Міжнародної науково-практичної конференції

«ФІЛОСОФСЬКІ ОБРІЇ СЬОГОДЕННЯ»

18 листопада 2021 року

Херсон – 2021

Збірник тез за матеріалами ІХ Міжнародної науково-практичної конференції «Філософські обрії сьогодення»/ за ред.І.Варнавської. Херсон: ХДАЕУ, 2021. 131 с.

У збірнику вміщено статті та тези доповідей учасників ІХ Міжнародної науково-практичної конференції «Філософські обрії сьогодення». У матеріалах авторів акцентовано увагу на філософському осмисленні сучасного соціокультурного простору, проблемах пізнання й освіти у вимірах філософського аналізу, філософській рефлексії особистості та інших актуальних філософських проблемах сучасності. Збірник адресовано науковцям, викладачам, здобувачам вищої освіти, усім зацікавленим філософськими дослідженнями. За виклад, зміст, достовірність і грамотність опублікованих матеріалів відповідають автори.

@ Херсонський державний
аграрно-економічний університет, 2021

Літвінчук С.Б. УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНИХ ВИКЛИКІВ.....	50
Лишевська В.М. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ САМООСВІТИ.....	52
Любенко О.І. СЬОГОДЕННЯ СТУДЕНТІВ ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ. ЩО ЇХ ТУРБУЄ?.....	54
Лясковець О.В., Варнавська І.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ ЯК ПОКАЗНИК ВИСОКОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ ВИКЛАДАЧА.....	55
Макухіна С.В. СПЕЦИФІКА ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У СФЕРІ ТУРИЗМУ.....	57
Мамренко М.А., Слюсаренко Н.В. РЕГІОНАЛЬНИЙ ВИМІР СТАНОВЛЕННЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ШКІЛ В УКРАЇНІ НА ПРИКЛАДІ ХЕРСОНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ.....	59
Матрюк Н.О. ФІЛОСОФСЬКІ ПРОБЛЕМИ ЛЮДИНИ, СУСПІЛЬСТВА, ПРИРОДИ.....	61
Минкін А.М., Риженко І. М. РЕГІОНАЛЬНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ.....	62
Минкін М.В. ПРОБЛЕМИ МОТИВАЦІЇ ТА СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ФАХІВЦЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ.....	64
Минкіна Г.О. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ ТА МЕТОДІВ ПРИ ВИВЧЕННІ АГРОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН.....	66
Морозова О.Г., Морозов Р.В. ТРАНСФОРМАЦІЯ ЕКОНОМІКИ ПІДПРИЄМСТВ В СЕРЕДОВИЩІ ІНВЕРСІЙНОГО ТИПУ.....	67
Назаревич В.С., Гончар Г.І. МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ РУХОВИМ ДІЯМ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ.....	69
Нацук О.С., Варнавська І.В. ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.....	71
Огірко О.В. АНТРОПОЛОГІЧНІ АРГУМЕНТИ ІСНУВАННЯ БОГА.....	73
Павлюк Є.О. РЕЛІГІЙНА ОСНОВА ФІЛОСОФІЇ Г.С. СКОВОРОДИ.....	74
Пойда С.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ COVID 19.....	76
Пономарьова В.П., Дягилева О.С., Носов П.С. ІДЕНТИФІКАЦІЯ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ ПАРАМЕТРІВ СУБ'ЄКТІВ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТЕХНІЧНИХ СИСТЕМ МОРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ.....	78
Риженко І.М. АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УЧАСНИКАМИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В РАМКАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ.....	79
Семенець О. Ю., Черненко Н. І. ІНФОРМАЦІЙНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	81
Скакун В.С., Чепок Р.В. КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ЕКОНОМІКИ.....	84
Смірнова І.М. ФОРМУВАННЯ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ (ПОЗАНАВЧАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ).....	86
Смолянова О.В. ВИБІР СВОБОДИ АБО ВТЕЧА ВІД НЕЇ.....	88
Соболь О.М. ВИКОРИСТАННЯ ФЕЛІНОТЕРАПЕВТИЧНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ЗМЕНШЕННЯ НЕГАТИВНИХ ВПЛИВІВ ПРОФЕСІЙНОГО ХАРАКТЕРУ ДЛЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ.....	90
Совач К.О. JOHN GAY'S FABLES: THE REFLECTION OF ENGLISH PHILOSOPHERS OF THE AGE OF ENLIGHTENMENT IDEAS.....	91
Сусла Н. М. ПРО РЕАЛІЗАЦІЮ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПІДХОДУ В ПРОЦЕСІ ГРАФІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ.....	93

- організація тимчасових творчих колективів при роботі над навчальним проектом;
- формування портфоліо здобувача;
- організація дискусій і обговорень дискусійних питань, що виникли в колективі;
- для створення освітніх ресурсів;
- кафедральних освітніх архівів (курсів лекцій, тренінгових матеріалів, випускових робіт, творчих робіт, аудіо і відеоматеріалів і ін.);
- тематичних бібліографій.

Інтерактивне навчання – це насамперед діалогове спілкування між викладачем і здобувачів. Тому викладач організує навчальний процес таким чином, що практично всі здобувачі виявляються залученими в процес пізнання.

Спільна діяльність здобувачів у процесі засвоєння навчального матеріалу означає, що кожний вносить свій внесок, йде обмін знаннями, ідеями, способами діяльності. В умовах доброзичливості, взаємної підтримки здобувачі одержують не тільки знання, але йде і розвиток пізнавальної діяльності, що переводить її на більш високі форми кооперації і співробітництва. [4, с. 52].

У ході діалогового навчання здобувачі вчаться критично мислити, вирішувати складні проблеми на основі аналізу обставин і відповідної інформації, брати участь у дискусіях, спілкуватися з іншими людьми.

З метою підтримки інтересу до агрономічних дисциплін рекомендується впроваджувати науково - пошукові дослідницькі заняття.

Серед форм і методів, які включає у себе інтерактивне навчання при викладанні цих дисциплін мають переважати наступні:

форми: традиційні і нетрадиційні творчі, самостійні роботи, уроки-семінари, ділові ігри, конференції, екскурсії і т.д.;

методи: інтерактивні, метод дискусій, метод проектів, метод проблемного викладення матеріалу.

Література:

4. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України: Історія. Теорія: підручн. для студ. та викл. вищ. навч. закл. – К.: Либідь, 2008. – 558с.
5. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. – К.: Знання, 2005. – 486 с.
6. Moore M. G., The American Journal of Distance Education, Volume 3, Number 2, 2019
7. Мясоєд Т.А. Интерактивные технологии обучения. Спец. семинар для учителей.- М., 2004

Морозова О.Г.

Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон, Україна

Морозов Р.В.

Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон, Україна

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЕКОНОМІКИ ПІДПРИЄМСТВ В СЕРЕДОВИЩІ ІНВЕРСІЙНОГО ТИПУ

На макрорівні здійснюються радикальні зміни виробничої системи, в ході яких слід змінити структуру та форму підприємств. В короткостроковій перспективі спрямувати діяльність підприємств на зниження витрат та зміну організаційної структури; створити нові самостійні підприємства, які здатні залучати інвестиції[1, с. 15]. Йдеться не про модернізацію існуючих підприємств, а про їх перетворення на нові підприємства, які відповідають вимогам ринку та

можливостям фінансування; реструктуризацію українських підприємств у новітніх галузях економіки необхідно здійснювати, виходячи з теорії стратегічної трансформації, яка передбачає реінжиніринг виробничих процесів, застосування інформаційних технологій, нові методи вимірювання результатів. На цій базі слід формувати інформаційне підприємство, головна перевага якого – професійні компетенції працівників; чітко визначити напрямки зростання підприємств. Вибір між внутрішнім та зовнішнім ростом залежать від типу підприємства, специфіки його діяльності та стратегії. Середні підприємства, спеціалізовані фірми повинні віддавати перевагу внутрішньому росту, а також стратегії, яка пов'язана з горизонтальною експансією, економією на масштабі та збільшенні частки ринку. Реструктуризація українських підприємств та впровадження нових організаційних форм може бути значно прискорена за рахунок встановлення раціональних відносин між державою та підприємством, їх необхідно формувати, виходячи з чітко визначених прав власності. При цьому необхідно знизити трансакційні витрати, які в умовах перехідної економіки несуть економічні агенти. Це приводить до того, що в процесі перетворення державної власності в акціонерну об'єкти власності не знаходять ефективного власника [2, с. 44]. Щоб змінити ситуацію, слід: створити ринок інформації, демонополізувати ринок об'єктів власності, усунути структурні диспропорції; завершити формування ринкових відносин; сформувати культуру укладання і дотримання угод. Новостворені підприємства з боку держави повинні підтримуватися істотним зменшенням податкових ставок, а також широкою дерегуляцією. "Старі" підприємства слід реформувати шляхом зміни середовища, в якому вони функціонують. Підприємства слід поставити в такі умови, щоб їм було вигідно приймати ефективні рішення щодо використання суспільних благ .

На мезорівні забезпечення конкурентоспроможності регіону може відбуватися за рахунок використання кластерної моделі розвитку підприємств. Кластерна модель базується на об'єктивних реально існуючих зв'язках підприємств регіону[3, с. 54].

На мікрорівні визначені можливості застосування нових організаційних форм та сучасних організаційних структур на українських підприємствах. Деякі з цих новоутворень можуть знайти своє застосування. Так, у текстильній промисловості, яка має значні конкурентні переваги (відносно великі основні фонди, близькість до західноєвропейських ринків, відносно низький рівень заробітної плати при високій кваліфікації зайнятих) можна застосовувати таку прогресивну форму підприємства як "точно в строк". Цьому сприяє і зовнішнє середовище текстильних підприємств. У хімічній промисловості, оскільки в ній відсутні замкнуті цикли, що приводить до високих витрат транспортування та трансакцій і зниження конкурентноздатності, слід створювати відкриті структури віртуальні" підприємства) або альянси, перш за все з російськими підприємствами, які постачають сировину та напівфабрикати. Адаптація підприємств вугільної промисловості до ринкових умов повинна здійснюватися шляхом створення дійсно самостійних підприємств. Кожна шахта має стати центром самостійного обліку витрат. Інвестиційні кошти слід розподіляти на рівні холдингової компанії, її завдання полягає також у розвитку альтернативних видів економічної діяльності (захист оточуючого середовища, перекваліфікація працівників, переробка відходів, створення підприємств для надання соціальних послуг тощо) невід'ємним елементом якого є підприємство, теорія та практика його функціонування.

Література:

1. Базилевич В. Еволюція парадигми економічної теорії та її вплив на трансформацію економічних систем // Вісник Київського національного торговельно - економічного університету. - 2001. -№1.- с.12-25
2. Гелбрейт Дж. К. Экономическая теория и цели общества: Пер. с англ.- М.: Прогресс, 1979.-406с.
3. Горняк О.В. Принципи створення нових підприємств в умовах перехідної економіки // Современные тенденции и приоритеты развития переходной экономики. Материалы

Всеукраинской международной научно-практической конференции. - Симферополь, 2000. - С. 53-55.

Назаревич В.С.

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань, Україна

Гончар Г.І.

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань, Україна

МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ РУХОВИМ ДІЯМ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Для ефективної підготовки фахівців з фізичної культури потрібні нові методичні стандарти і положення, які забезпечували б ефективність навчальних занять. При цьому необхідно відзначити, що ефективність навчання згаданих фахівців буде ефективнішим при використанні знань з області медицини, педагогіки, психології а також методики навчання відповідних дисциплін.

На особливу увагу в цьому контексті заслуговують питання закономірностей формування рухових навичок. Доцільно в процесі навчання окремим руховим діям (технічного прийому або тактичного дії) виділяти три етапи: початкове навчання, поглиблене розучування, закріплення і вдосконалення.

Кожен з цих етапів має ряд особливостей, з урахуванням яких ставляться конкретні завдання і вибираються раціональні засоби, методи і форми організації навчального процесу.

Початкове навчання. Мета даного етапу – освоєння основ досліджуваного прийому або дії. Початкове навчання починається з ознайомлення. Використовується поєднання методів демонстрації, розповіді і практичної вправи [3, с. 194].

Демонстрація повинна бути зразковою не тільки за формою. Важливо при цьому використовувати оптимальне відтворення тимчасових, просторових і силових характеристик руху. Особливої уваги потребують послідовність виконання фаз руху і співвідношення їх тривалості, оскільки ритмічна структура служить орієнтиром при освоєнні дії.

Після демонстрації досліджуваної дії дають його точне термінологічне найменування, подають відомості про значення і місце застосування в ігрових умовах. Оскільки увага у початківців хитка розповідь повинна бути чіткою, короткою, образною.

Повторна демонстрація (не більше 2-3 разів) поєднується з супровідним поясненням, що підсилює і поглиблює сприйняття. Формуванню зорового і смислового уявлення сприяє демонстрація досліджуваної дії у відеоматеріалах, показ цих елементів на малюнках, схемах й відео. При цьому важливо орієнтувати учня на рішення рухового завдання, а не на копіювання положення.

Для створення рухових відчуттів і уявлень використовують метод практичної вправи. Спроби відтворення досліджуваної дії виконують у відносно постійних і спрощених умовах. Наприклад, при навчанні техніці і тактиці футболу переважно використовують метод цілісної вправи, так як розчленовування дій часто призводить до різкого спотворення їх структури і змісту.

При навчанні складним діям вельми корисні вправи, які допомагають сформувати попередні рухові уявлення, необхідні для освоєння досліджуваної складної дії. Як правило, підбивають вправи індивідуалізовані [1, с. 62].

Тривалість етапу початкового навчання залежить від складності досліджуваної дії, здібностей і підготовленості спортсменів.